

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองบ้านทุ่ม

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๗

เทศบาลเมืองบ้านทุ่ม
อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

ประกาศเทศบาลเมืองบ้านทุ่ม

เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลเมืองบ้านทุ่ม จำนวน ๙ ฉบับ

ตามที่ สภาเทศบาลเมืองบ้านทุ่ม อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น มีมติยืนยันร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองบ้านทุ่ม ทั้ง ๙ ฉบับ ในการประชุมสภาเทศบาลเมืองบ้านทุ่ม สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑ ครั้งที่ ๑ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๗ และประธานสภาเทศบาลเมืองบ้านทุ่มได้ส่งร่างเทศบัญญัติทั้ง ๙ ฉบับ ให้นายกเทศมนตรีลงนาม และประธานสภาเทศบาลเมืองบ้านทุ่มได้แจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นทราบแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ จึงประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลเมืองบ้านทุ่มทั้ง ๙ ฉบับ โดยให้ติดประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลเมืองบ้านทุ่ม และให้มีผลบังคับใช้เมื่อประกาศไว้แล้ว ๗ วัน รายละเอียดเทศบัญญัติเทศบาลเมืองบ้านทุ่มทั้ง ๙ ฉบับ ได้แนบมาท้ายประกาศนี้แล้ว

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่..... เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ลงชื่อ

(นางฐิติรัตน์ อุดมวรรณ)

นายกเทศมนตรีเมืองบ้านทุ่ม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลเมืองบ้านท่อม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

หลักการ

ให้การแก้ปรับปรุงเทศบัญญัติเทศบาลเมืองบ้านท่อม ว่าด้วยเรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๖ เนื่องจากได้มีการบังคับใช้มาเป็นเวลานาน เพื่อให้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบกับพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

เหตุผล

โดยปัจจุบันในเขตเทศบาลเมืองบ้านท่อม ได้มีปัญหาเพิ่มขึ้นจากการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม ก่อให้เกิดการร้องเรียน ปัญหาความเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์ที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ขาดความรับผิดชอบและขัดต่อหลักสวัสดิภาพสัตว์ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในพื้นที่ และเพื่อป้องกันอันตรายและเชื้อโรคจากสัตว์ สมควรปรับปรุงเทศบัญญัติเทศบาลเมืองบ้านท่อม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗ และกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ของเทศบาลเมืองบ้านท่อมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองบ้านทุ่ม
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

*****

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองบ้านทุ่ม ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลเมืองบ้านทุ่ม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ (๓)(๔) และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบาลเมืองบ้านทุ่ม โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลเมืองบ้านทุ่ม และผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองบ้านทุ่ม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองบ้านทุ่ม เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลเมืองบ้านทุ่มแล้ว ๗ วัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก เทศบัญญัติเทศบาลเมืองบ้านทุ่ม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยบรรดาเทศบัญญัติ ข้อบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดของเทศบาลเมืองบ้านทุ่ม ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน และให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราค่าธรรมเนียมท้ายเทศบัญญัติฉบับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์หรือมีสัตว์เลี้ยงไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์อื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์ไม่ว่าจะมีขอร้วหรือไม่

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“แหล่งน้ำสาธารณะ” หมายความว่า รางระบายน้ำสาธารณะ สระน้ำ บ่อน้ำ คลอง ขลประทาน คลองข่อยใช้ระบายน้ำขลประทาน ซึ่งมีใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“การจดทะเบียน” หมายความว่า การยื่นคำขอจดทะเบียนที่ลงในเอกสาร หรือวิธีการอื่นใดตามที่เทศบาลเมืองบ้านทุ่มกำหนดไว้

“การขึ้นทะเบียน” หมายความว่า การนำเอกสารเกี่ยวกับตัวสุนัขและแมวที่จดทะเบียนไว้แล้ว เพื่อบันทึกรายละเอียดรูปพรรณสัณฐานและทำบัตรประจำตัว ตามหนังสือประจำตัวสัตว์และทะเบียน รายครัวเรือนท้ายเทศบัญญัตินี้

“การทำทะเบียน” หมายความว่า การจดทะเบียนและการขึ้นทะเบียนสุนัขและแมว

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองบ้านทุ่ม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ตาม เทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่ง ได้รับ แต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจ ของเทศบาลเมืองบ้านทุ่ม

ข้อ ๕ สัตว์ควบคุมพิเศษ มีดังต่อไปนี้

- (๑) งูพิษและงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง
- (๒) ปลาปิรันยา
- (๓) คางคกไฟ
- (๔) สุนัขสายพันธุ์พิทบูลเทอเรีย (Pitbull terrier) บูลเทอเรีย (Bullterrier) สเตฟฟอร์ด เซอร์บูลเทอเรีย (Staffordshire bullterrier) หรือสายพันธุ์อื่นที่เทศบาลเมืองบ้านทุ่มประกาศกำหนด
- (๕) สุนัขที่มีประวัติทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน โดยมีหลักฐานการแจ้งความ ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

(๖) สุนัขที่มีพฤติกรรมไล่ทำร้ายคนหรือสัตว์ โดยปราศจากการยั่วยุ

(๗) สัตว์ดุร้ายต่างๆ

(๘) สัตว์มีพิษร้ายอื่นๆ

(๙) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆ

ข้อ ๖ ห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภทข้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ ล่อ ลา สุนัข แมว เป็ด ไก่ ห่าน และนกในเขตพื้นที่ถนนสาธารณะทุกสายซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองบ้านทุ่ม

การเลี้ยงหรือปล่อยตามวรรคหนึ่งนั้น คือกรณีกระทำการเป็นประจำเป็นอาจิม หรือไม่สนใจ ควบคุมดูแลสัตว์จนเข้าใจได้ว่ามีการใช้พื้นที่ถนนสาธารณะเป็นที่เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๗ ให้เขตเทศบาลเมืองบ้านทุ่ม เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) ช้าง

(๒) ม้า

(๓) โค

(๔) กระบือ

(๕) แพะ

(๖) แกะ

(๗) ล่อ

(๘) ลา

(๙) สุกกร

(๑๐) สุนัข

(๑๑) แมว

(๑๒) เป็ด

(๑๓) ไก่

(๑๔) ห่าน

(๑๕) นก

(๑๖) สัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภท และชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้อาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่เทศบาลเมืองบ้านห่ม

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลเมืองบ้านห่ม ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๗ โดยให้มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภท และชนิดของสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์

ข้อ ๙ กำหนดให้สุนัขและแมว เป็นสัตว์ที่ต้องขึ้นทะเบียน และให้เจ้าของมีหน้าที่นำสุนัขและแมวไปทำทะเบียนเจ้าของสุนัขและแมว ต้องนำเอกสารที่แสดงว่าตนเป็นเจ้าของไปขึ้นทะเบียนที่เทศบาลเมืองบ้านห่ม

ข้อ ๑๐ เจ้าของสุนัขและแมว ต้องทำทะเบียนภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่เทศบาลเมืองบ้านห่มประกาศใช้เทศบัญญัติฉบับนี้ หรือมีอายุครบหกสิบวันต้องขึ้นทะเบียนทันทีที่มีไว้ในครอบครอง หรือย้ายเข้ามาเลี้ยงใหม่

ข้อ ๑๑ ผู้มีสิทธิ์ขึ้นทะเบียนสุนัขและแมว ต้องอยู่ในฐานะเจ้าบ้าน ในกรณีที่เจ้าของสุนัขและแมว มิได้เป็นเจ้าของบ้าน ต้องมีหนังสือยินยอมจากเจ้าของบ้าน

ข้อ ๑๒ การขึ้นทะเบียนให้เจ้าของสุนัขและแมว ต้องยื่นคำขอพร้อมแนบเอกสาร ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านเจ้าของสุนัขและแมว

(๒) ในกรณีที่เจ้าของสุนัขและแมวมิได้เป็นเจ้าของบ้านต้องมีหนังสือยินยอมจากเจ้าของบ้านพร้อมทั้งสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านของเจ้าบ้าน

(๓) ใบรับรองที่ระบุการฉีดวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้ามาแล้วไม่เกินหนึ่งปีและลงชื่อสัตวแพทย์ผู้ฉีดพร้อมเลขที่ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์หรือผู้ที่สัตวแพทย์มอบหมายให้ทำหน้าที่ฉีดวัคซีนแทน

- (๔) หนังสือรับรองการจดทะเบียนสุนัขและแมว
- (๕) หนังสือมอบอำนาจในกรณีเจ้าของสุนัขและแมว ไม่ได้มาดำเนินการเอง
- (๖) เอกสารอื่นใดตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดหรือเห็นสมควร

ข้อ ๑๓ แบบคำร้องขอขึ้นทะเบียนสุนัขและแมว ทะเบียนรายครัวเรือน และบัตรประจำตัวของสุนัขและแมวให้เป็นไปตามกำหนดท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดการขึ้นทะเบียน เช่น การย้ายสถานที่เปลี่ยนเจ้าของหรือเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของสุนัขและแมว ต้องยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงต่อเทศบาลเมืองบ้านท่อมภายในสามสิบวัน

ข้อ ๑๕ เมื่อบัตรประจำตัวสุนัขและแมว สูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดสาระสำคัญ ให้เจ้าของแจ้งต่อเทศบาลเมืองบ้านท่อม เพื่อทำบัตรใหม่ภายในสามสิบวัน

ข้อ ๑๖ กรณีสัตว์ที่ไม่ใช่สัตว์ควบคุมพิเศษ แต่ได้ทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคนให้เจ้าของแจ้งต่อเทศบาลเมืองบ้านท่อม เพื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๗ กรณีสัตว์ตามข้อ ๕ และสัตว์ควบคุมพิเศษตายด้วยโรคต้องแจ้งต่อเทศบาลเมืองบ้านท่อมทราบภายในสามสิบวัน

ข้อ ๑๘ ให้เจ้าของสัตว์ตามข้อ ๕ และสัตว์ควบคุมพิเศษต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้นำสุนัขและแมวไปรับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าครั้งแรกเมื่อมีอายุ ๒- ๔ เดือน หรือครั้งต่อไปตามที่กำหนดในใบรับรองหรือใบนัดทุกๆ ปี และต้องติดเครื่องหมายประจำตัวพร้อมเก็บใบรับรองการฉีดวัคซีนด้วย

(๒) หากสัตว์ตามข้อ ๕ และสัตว์ควบคุมพิเศษมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้าให้แจ้งต่อสัตวแพทย์และเทศบาลเมืองบ้านท่อมภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง

(๓) สัตว์ตามข้อ ๕ และสัตว์ควบคุมพิเศษ ให้เลี้ยงเฉพาะภายในบริเวณบ้านตามทะเบียนบ้านที่กำหนดไว้ในทะเบียน หรือสถานที่เอกชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านท่อมที่เจ้าของยินยอมให้เลี้ยง

(๔) ให้ทำหน้าที่เลี้ยงดูให้อาหารและน้ำเพื่อการดำรงชีพ

(๕) ให้รับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสัตว์ตามข้อ ๕ และสัตว์ควบคุมพิเศษ โดยถือว่าเป็นหน้าที่ต้องพาไปพบสัตวแพทย์เพื่อการตรวจรักษาเมื่อสัตว์มีอาการเจ็บป่วย

(๖) กรณีสัตว์ตามข้อ ๕ และสัตว์ควบคุมพิเศษ ต้องมีพื้นที่ที่เหมาะสม ไม่คับแคบหรือสกปรกเกิดผลเสียต่อสุขภาพ

(๗) ให้รับผิดชอบเผื่อระวังไม่ให้เกิดมลภาวะทางกลิ่นและเสียงที่อาจรบกวนหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อื่น ทั้งนี้จำนวนของสัตว์เลี้ยงที่เหมาะสมกับสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในดุลยพินิจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้กำหนด

(๘) ห้ามนำสัตว์ตามข้อ ๕ และสัตว์ควบคุมพิเศษ ไปเลี้ยงในที่หรือทางสาธารณะ แหล่งน้ำสาธารณะ หรือที่บุคคลอื่นโดยปราศจากความยินยอม

(๙) เมื่อไม่ประสงค์จะเลี้ยงสุนัขและแมวต่อไปจะต้องมอบให้ผู้อื่นที่ยินยอมด้วยความเต็มใจพร้อมบัตรประจำตัวสุนัขและแมวให้แก่ผู้อื่นและเจ้าของใหม่ต้องแจ้งต่อเทศบาลเมืองบ้านท่อม ภายในสามสิบ

วัน หรือหากไม่สามารถหาเจ้าของใหม่เป็นผู้เลี้ยงสุนัขและแมวได้ ประสงค์จะมอบให้สถานที่สงเคราะห์เลี้ยงสัตว์ เป็นผู้ดูแล ให้เสียค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูให้กับสถานที่สงเคราะห์สัตว์ หรือหากไม่สามารถดำเนินการใดได้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๑๐) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงและแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดพอเพียงแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๑๑) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมม จนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๑๒) เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกัน มิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่เป็นที่เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๑๓) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๑๔) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๑๕) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้ายสัตว์ และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๑๖) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น หรือไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

(๑๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งของเทศบาลเมืองบ้านทุ่ม

ข้อ ๑๙ กรณีเจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่จับและควบคุมสัตว์ตามข้อ ๗ และสัตว์ควบคุมพิเศษ ที่มีเจ้าของในที่สาธารณะและเจ้าของไม่ติดต่อบริษัทรับเลี้ยงในสามสิบวัน ให้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของเทศบาลเมืองบ้านทุ่มที่จะดำเนินการต่อไปตามความเหมาะสมโดยเจ้าของจะต้องชดเชยค่าเสียหายหรือค่าปรับตามอัตราสูงสุดที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๒๐ การนำสุนัขและแมว ออกนอกสถานที่เลี้ยง เจ้าของต้องพกพาบัตรประจำตัวสุนัขและแมวตลอดเวลาและสามารถแสดงบัตรเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เรียกตรวจ

ข้อ ๒๑ กรณีเจ้าหน้าที่พบสัตว์ตามข้อ ๕ และสัตว์ควบคุมพิเศษ ในที่สาธารณะโดยปราศจากการควบคุมเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถจับและควบคุมไว้เพื่อดำเนินการตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๒๒ การนำสัตว์ตามข้อ ๕ และสัตว์ควบคุมพิเศษ ออกนอกสถานที่เลี้ยง เจ้าของต้องมีเครื่องควบคุมที่แข็งแรงสามารถหยุดยั้งมิให้ทำร้ายผู้อื่นที่ไม่ใช่เจ้าของ หรือทำความเสียหายให้เกิดกับสิ่งของที่เป็นสาธารณะหรือทรัพย์สินอื่นใดหรือบุคคลใด และต้องรับผิดชอบมิให้ถ่ายมูลในพื้นที่สาธารณะหรือสถานที่ส่วนบุคคล

ข้อ ๒๓ การนำสัตว์ตามข้อ ๕ และสัตว์ควบคุมพิเศษออกนอกสถานที่เลี้ยงต้องรับผิดชอบไม่ให้ ถ่ายมูล หรือมีภาชนะเก็บมูลสัตว์ เพื่อไม่ให้เกิดความสกปรกหรือก่อเหตุรำคาญเรื่องกลิ่น ในพื้นที่สาธารณะหรือ สถานที่ส่วนบุคคล

ข้อ ๒๔ สัตว์ควบคุมพิเศษ จะต้องทำบันทึกทะเบียนประวัติเป็นการเฉพาะ เมื่อนำออกนอก สถานที่เลี้ยงจะต้องจัดให้สุนัขสวมใส่อุปกรณ์ครอบปาก เครื่องมือหรืออุปกรณ์ควบคุมการทำร้ายผู้อื่น พร้อมผูกสายลากจูง ที่แข็งแรงและจับสายลากจูงห่างจากตัวไม่เกินห้าสิบเซนติเมตรตลอดเวลาและห้ามบุคคลที่มี อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี หรือเกินกว่า ๖๕ ปี นำสัตว์ควบคุมพิเศษออกนอกสถานที่เลี้ยงหากเกิดเหตุใดๆ เจ้าของจะต้อง เป็นผู้รับผิดชอบในสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมด

หมวด ๒

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๒๕ กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็น จำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๑๘ อย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสุขภาพหรือ สุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค หรือเหตุ รำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) การดูแลสุขภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำรายงานน้ำโสโครกไป ให้ไหลสะดวกและเหมาะสม

(๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำแหล่งสาธารณะ

(๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม ทั้งนี้ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

(๔) ต้องทำความสะอาด กวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในสภาวะอันดีเสมอ

(๕) ต้องรักษาสถานที่ อย่ำให้เป็นที่น่าพอใจแมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรค อื่นๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๒๖ หลังจากที่เกิดปัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๒๔ ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าสถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นบริเวณ ที่โปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก มีต้นไม้ให้ร่มเงาพอสมควร ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถานับการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่นๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุ รำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าว และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่า ๑๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่าง ในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๑๐๑-๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐๑-๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนด พร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างละ ๑ ชุด

๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน

๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เห็นสมควรเรียกเพิ่มเติมเพื่อ ประกอบการพิจารณา

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของ บุคคลทั่วไปให้เจ้าของสัตว์ แยก กักสัตว์นั้นไว้ต่างหากและแจ้งให้พนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข ทราบรวมถึงต้องแจ้งให้สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

หมวด ๓

การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๒๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ หรือห้ามเลี้ยงหรือปล่อย สัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่เทศบาลเมืองบ้านทุ่ม

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๒๙ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน มิให้ก่อเหตุรำคาญ แก่ผู้อื่น

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข พบสัตว์ในที่ หรือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ภายในเขตเทศบาลเมืองบ้านทุ่ม หรือเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยไม่ปรากฏ เจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับสัตว์และนำสัตว์ไปกักไว้ ในที่สำหรับสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน หรือกรณีสัตว์นั้นเป็นอันตรายต่อ ประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการจับสัตว์ หากสัตว์วิ่งหนีเกิดอุบัติเหตุอื่นใด ทำให้สัตว์บาดเจ็บ หากเป็นเหตุที่โดย พุทธิการณ์ต้องเกิดขึ้น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว ทางเทศบาลเมืองบ้านทุ่ม จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้น

กรณีตามวรรคสอง ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สามอันเนื่องมาจากการกระทำดังกล่าว บุคคลที่สามย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ โดยเทศบาลเมืองบ้านทุ่มจะพิจารณาไล่เบี้ยความผิดตามข้อเท็จจริง

ข้อ ๓๑ เมื่อได้จับสัตว์มากักไว้ตามความข้อ ๓๐ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้ เจ้าของทราบและให้มารับสัตว์คืนไปภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้จับสัตว์มากักไว้ โดยประกาศไว้ที่สำนักงาน เทศบาล เมืองบ้านทุ่มหรือที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันแล้ว ไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของสัตว์ ให้สัตว์นั้น

ตกเป็นของเทศบาลเมืองบ้านทุ่ม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้คืนสัตว์นั้นแก่เจ้าของสัตว์และ
ได้ชำระอัตราค่าธรรมเนียมการปรับและค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์ตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๓๒ กรณีที่กักสัตว์ไว้ อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกิน
สมควรเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดนั้นตามสมควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนดสามสิบวันก็ได้
เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว
ให้เก็บรักษาเงินนั้นไว้แทนตัวสัตว์

กรณีสัตว์นั้นตาย หรือเจ็บป่วยหรือไม่สมควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตราย
แก่สัตว์อื่นๆ หรือเมื่อสัตว์แพทย์ได้ตรวจสอบและให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นมี
อำนาจทำลายได้

ในกรณีมิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มารับคืนภายใน
ในกำหนดตามข้อ ๓๒ หรือได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้รับคืนสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์ต้องเสีย
ค่าธรรมเนียมการปรับและค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์ตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๓๓ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้
เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้อง
ได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันสมควรสงสัยว่าจะ
เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีที่เป็นการ
ชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตาม
สมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๓๔ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือสาธารณะ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ
ต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์
ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควร
กำหนดวิธีอื่นเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระงับไว้ในคำสั่งนั้น

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๓๕ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงาน
สาธารณสุขมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจง
เป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ใดๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลา
ทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือ
หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๔) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะ หรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณพอสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งในเขตอำนาจของเทศบาลเมืองบ้านทุ่มในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ถือเป็นความผิดตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทถ้วน

ข้อ ๓๗ ให้นายกเทศมนตรีเมืองบ้านทุ่มรักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ

ประกาศ ณ วันที่ ๔ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นางฐิติรัตน์ อุค์มวรรณ)

นายกเทศมนตรีเมืองบ้านทุ่ม

อัตราค่าธรรมเนียมการปรับและค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์
 ท้ายเทศบัญญัติ เทศบาลเมืองบ้านพุ่ม
 เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

ลำดับ	ประเภท	ค่าธรรมเนียม บาท/ปี
	<u>ค่าธรรมเนียมการปรับ</u>	
๑	ช่าง ค่าปรับครั้งละไม่เกิน	๑,๐๐๐.- บาท
๒	ม้า โค กระบือ สุกร ค่าปรับครั้งละไม่เกิน	๕๐๐.- บาท
๓	แพะ แกะ ล่อ ลา สุนัข ค่าปรับครั้งละไม่เกิน	๒๐๐.- บาท
๔	สัตว์อื่นๆ ค่าปรับครั้งละไม่เกิน	๑๐๐.- บาท
	<u>ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู</u>	
	ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์แต่ละชนิด หรือแต่ละประเภท	ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง